595/00

Den 29. maj 2000 blev i sag nr. 51.832:

xxxx xxxxx
xxxx xxxxxxxx xxxxx
xxxxxxxxx xxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forældrene til forsikringstageren, der var omfattet af en fritidsulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager ved deres advokat over selskabets afvisning af at yde dødsfaldserstatning efter en anmeldt ulykke, hvorved forsikringstageren omkom.

Advokaten har forklaret, at forsikringstageren var udlært elektromekaniker og var beskæftiget inden for dette fag. I midten af juli 1999 hjalp forsikringstageren - sammen med nogle venner - en kammerat med at istandsætte sidstnævntes hus, hvor der bl.a. skulle pålægges nyt tag. Forsikringstageren styrtede 6 meter ned under arbejdet med at nedtage lægter fra taget.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at forsikringstageren afgik ved døden som følge af en arbejdsulykke, for hvilken der ikke er dækning under den tegnede fritidsulykkesforsikring.

Af politirapporten, som blev optaget i forbindelse med ulykken, fremgår bl.a.: ”G-stedet er en gammel bygning opført i røde sten og med et tag på 49,25 grader og kip på 60 grader i begge ender. Til bygningen har der tidl. været en sidebygning indeholdende

bryggers bad og toilet, dette var nu brækket ned. For enden af bygningen er man ved at forlænge huset med godt 3 m nybygning. Mod øst har man opbygget en nybygning på 7 m længde, begge nybygninger er oppe i til og med spær. Den gamle bygning indeholder i stueetagen køkken og stue, og på 1. sal er der soveværelse og et mindre værelse. Tagstenene var pillet af det gamle tag, og man skulle nu i gang med at pille alle lægterne som havde holdt tagstenene af. Det var dette tilskadekomne havde været beskæftiget med. Stillet op ad den vestlige ydervæg var en stige. I en lægte helt oppe i toppen af kippen, sad et koben, det var dette R. havde været beskæftiget med. Der var ingen stillads eller andre sikkerhedsforanstaltninger overhovedet, hvorfor Arbejdstilsynet pga. dette og den alvorlige situation blev tilkaldt. B.H., forklarede under iagttagelse af rpl.s bestemmelser, at han var ejer af huset, og han og en del kammerater var i gang med at istandsætte huset, bl.a. var de i dag i færd med at pille det gamle tag af. I formiddags skulle de have de gamle lægter af. R. var kommet for ca. 1/2 time siden sammen med E. R. var via stigen kravlet op på taget, og via lægterne gået/kravlet hen i den nordlige ende af huset, hvor han i en højde af ca. 6 m ville pille lægterne af et derværende kip (60 grader). Hvad der videre er sket ved B. ikke ud over at han på et tidspunkt blev bedt om at tilkalde ambulance, idet R. var faldet ned fra taget. Han var som tømrer godt klar over at man som beskæftiget skulle være sikret med sele eller stillads, men troede ikke dette gjaldt når man bare hjalp hinanden som venner."

Der blev foretaget anmeldelse til selskabet den 21/7 1999.

I skrivelse af 9/9 1999 til klagernes advokat afviste selskabet at yde forsikringsdækning med den ovenfor nævnte begrundelse, hvilket klagernes advokat er utilfreds med, idet der efter hans opfattelse ikke er tale om en hændelse omfattet af arbejdsskadeloven.

Selskabet har i skrivelse af 23/9 1999 forespurgt Arbejdsskadestyrelsen om følgende: "Topdanmark beder Arbejdsskadestyrelsen tage stilling til, om ulykkestilfældet der overgik R.M.H. nævnte dato, kan betragtes som en arbejdsskade. Jf. telefonsamtale med Arbejdsskadestyrelsen 21.9.99 er tilfældet anmeldt til styrelsen, men sagen er blevet afsluttet uden at der er taget stilling til anerkendelse idet forsikrede ikke efterlader kone eller børn. Der er i Topdanmark tegnet en fritidsulykkesforsikring med en dødssum, og vi har afvist tilfældet under henvisning til at der er tale om en arbejdsskade. Denne af-

gørelse kan ikke accepteres jf. brev fra advokat L.N. Vi fremsender kopi af sagens akter og imødeser gerne en afgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen."

Arbejdsskadestyrelsens besvarelse af 5/10 1999 er sålydende: "Vi har modtaget Deres brev af 23. september 1999, hvori De anmoder os om at vurdere, om det ulykkestilfælde, der overgik R.M.H. den 18.7.1999, kan betragtes som en arbejdsskade. Vi har kun hjemmel til at udtale os om stationærtidspunkt, mén og erhvervsevnetab. Vi beklager derfor, at vi ikke kan udtale os, om ulykken er en arbejdsulykke eller ej."

I klageskrivelsen af 18/11 1999 til nævnet har klageren bl.a. anført: " … Politimesteren i Tønder ved skrivelse af 16. august 1999 meddelt mine klienter, at man har indstillet efterforskningen i sagen mod B.H. for overtrædelse af arbejdsmiljøloven, jfr. bilag 5. Det fremgår af skrivelsen at begrundelse herfor var, at Arbejdstilsynet havde indstillet, at der ikke blev rejst tiltale for overtrædelse af arbejdsmiljøloven, ligesom det lå klart, at der ikke var tale om erhvervsmæssig beskæftigelse men derimod en vennetjeneste. Det må formodes, at det for Arbejdstilsynet har haft betydning, at B. ydede hjælp til kammeraten på et fagområde, der lå langt fra såvel hans uddannelse som beskæftigelse. … Indklagede har afvist at yde dækning i henhold til vilkårenes pkt. 2 C. Det gøres herimod gældende, at afdødes hjælp til en kammerat ikke har været omfattet af Lov om arbejdsskadeforsikring, allerede fordi hjælpen er ydet som en vennetjeneste uden for afdødes fagområde, ligesom der ikke har bestået noget tjenesteforhold. Hertil kommer det faktum, at Arbejdstilsynet ikke har fundet anledning til at rejse tiltale mod afdødes kammerat for overtrædelse af arbejdsmiljøloven, hvilket utvivlsomt ikke havde været tilfældet, såfremt der var tale om erhvervsmæssigt udført arbejde."

I selskabets skrivelse af 2/12 1999 til nævnet hedder det bl.a.: "Det er Topdanmarks opfattelse, at der ikke er tale om en tilfældig håndsrækning, men at der er tale om en forudindgået aftale om, at forsikrede skulle hjælpe sin ven med at tage tag ned. Det at tage tag ned fra en ejendom kan ikke betragtes som en tilfældig håndsrækning, eller hvad dermed ligestilles. I denne forbindelse henviser vi til Arbejdsskadestyrelsens notat af juli 1993 nr. 7, se fotokopi. Her omtales en skade, der sker i fritiden, kan under særlige betingelser give erstatning, som om det var en arbejdsskade. En ung mand hjalp uden betaling og i sin fritid en bekendt med at trække træstubbe op. Under arbejdet

væltede traktoren, og manden kom til skade. Arbejdsskadestyrelsen anerkendte sagen under Lov om arbejdsskadeforsikring, idet der var tale om 'en nødvendig håndsrækning'. Manden har siden fået den erstatning, han er berettiget til efter loven. Endvidere skal vi henvise til en dom, afsagt af Lyngby Ret, nr. BS 13-0197/91. Sagen drejer sig om, at en person, der havde tegnet en fritidsulykkesforsikring, skulle hjælpe sin svigerfar med at fælde nogle træer, som svigerfaderen ikke selv kunne fælde. I forbindelse med dette arbejde kom svigersønnen til skade, og ulykkestilfældet blev anmeldt til Sikringsstyrelsen, der anerkendte begivenheden som en arbejdsulykke. Denne afgørelse stadfæstede Lyngby Ret. Til orientering fremsender vi vedlagt fotokopi af den nævnte dom. Herefter er det Topdanmarks opfattelse, at det anmeldte ulykkestilfælde er sket under omstændigheder, hvor han var 'antaget' til at hjælpe med et stykke arbejde, og derfor må være omfattet af Lov om forsikring mod følger af arbejdsskade, hvilket indebærer, at fritidsulykkesforsikringen ikke dækker, jf. vilkårene."

Advokaten har hertil i skrivelse af 6/1 2000 til nævnet bemærket: "Det centrale i sagen er, hvorvidt ulykkestilfældet er omfattet af 'Lov om forsikring mod følger af arbejdsskade'. Til Arbejdsskadestyrelsens notat bemærkes, at dette ikke kan opfattes så entydigt som sket af indklagede. Jeg henviser her til det i min klageskrivelse anførte citat fra P.L. i UFR 1990 B.340, hvori P.L. netop anfører, at Arbejdsskadestyrelsens og forsikringsankenævnets fastlæggelse af begrebet arbejdsulykke ikke nødvendigvis skal ske på samme måde: '*Hvor der er tale om at fastlægge begrebet i relation til Arbejdsskadeforsikringsloven taler hensynet til den skadelidte for at strække begrebet relativ vidt med den konsekvens, at forsikringen dækker. Hvor der er tale om at fastlægge begrebet i henhold til en fritidsulykkesforsikring, er det omvendt. Her taler hensynet til den skadelidte for en relativ snæver fortolkning af begrebet arbejdsskadeulykke, ligeledes med den konsekvens, at forsikringen dækker.*' Netop i den foreliggende situation, hvor der er tale om en vennetjeneste uden for afdødes fagområde, taler hensynet til skadelidte for, at der ikke er tale om en arbejdsskadeulykke, jfr. herved også Arbejdstilsynets og Politimesterens afgørelse. Lyngby Rets dom i BS 13/0197/91 taler ikke imod det anførte, idet sagen forinden uden skadelidtes viden på svigerfaderens initiativ havde været forelagt Arbejdsskadestyrelsen, der havde anerkendt ulykken som en arbejdsskade. På baggrund heraf syntes det klart, at man ikke samtidig kunne give erstatning efter en fri-

tidsulykkesforsikring. I U1990.590Ø nåede Vestre Landsret i en tilsvarende sag til det modsatte resultat."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**2 Hvornår dækkes … B Fritidsulykkesforsikring** 1. Forsikringen dækker i fritiden. 2. Forsikringen dækker ikke ulykkestilfælde mv. sket under: … b. arbejde for andre, d.v.s. ulykkestilfælde omfattet af Lov om forsikring mod følger af arbejdsskade."

Nævnet udtaler:
Det er nævnets opfattelse, at ulykkestilfældet er omfattet af lov om arbejdsskadeforsikring. Da forsikringsbetingelserne specifikt undtager ulykkestilfælde, som er omfattet af lov om arbejdsskadeforsikring

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard